

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 2132

Doknr.
941719

Dato
29-11-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 5. november 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 66) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 3:

"Vil ministeren kommentere henvendelse af 30. oktober 2024 fra Thorvald Netværket, jf. L 66 - bilag 4?"

Svar:

I henvendelsen fra Thorvald Netværket, som jeg bliver bedt om at kommentere, anføres, at der ikke er kendskab til omfanget af forældrefremmedgørelse og samværschikane. Videre anføres det at omtale af vold i indledningen til forældreansvarsloven er overflødig og virker stigmatiserende for forældrene. Samtidig efterlyses der omtale i lovforslaget af nyere psykologisk forskning.

Jeg kan indledningsvist oplyse, at det fremgår af VIVEs undersøgelse "De mest komplekse forældreansvarssager", offentliggjort i oktober 2024, at ifølge de registreringer, som Familieretshuset har foretaget til brug for evalueringen af reformen, har en forælder i 9 pct. af sagerne oplevet, at der var chikaneproblemer. Når familierne opdeles efter, om deres sag oprindeligt blev screenet til § 7- eller § 6-sporet, er erfaringer med samarbejdschikane lidt mere udbredte i § 7-sporet (10 pct.) end i § 6-sporet (7 pct.). Oplysningerne bygger på den ansøgende forælders egne oplysninger i det indledende screeningsspørgeskema og medarbejdernes løbende registrering i sagerne.

Med hensyn til bestemmelser om vold i forældreansvarsloven kan jeg oplyse, at loven i § 4 a indeholder en klar formodning for, at det er bedst for et barn, at en forælder, der er idømt en ubetinget fængselsstraf for vold af grovere karakter, ikke har forældremyndighed over barnet, og at barnet ikke har bopæl hos eller samvær eller anden kontakt med denne forælder. Med lovforslaget foreslås anvendelsesområdet for denne bestemmelse udvidet til også at omfatte forældre, der er idømt ubetinget fængselsstraf efter § 244, stk. 2, i straffeloven for gentagne gange at have udøvet vold i nære relationer. Forslaget har til formål at styrke beskyttelsen af børn mod vold.

Det er korrekt, at lovforslaget ikke indeholder beskrivelse af psykologisk forskning. Det skyldes, at formålet med forslaget er at fastsætte de juridiske rammer for behandling af sager efter forældreansvarsloven. Men med aftalen om et forbedret familieretligt system har vi også taget hånd om de psykologiske aspekter af situationer, hvor et barn afskæres fra at have

kontakt med den ene af sine forældre. Det fremgår således af aftalen, at der som et forebyggende initiativ i relation til bl.a. forældrefremmedgørelse skal udarbejdes en faglig guideline til Familieretshusets håndtering af disse sager, som sætter Familieretshusets medarbejdere i stand til at afdække problematikkerne og balancere kompleksiteten i de omhandlede sager, med afsæt i barnets perspektiv. Formålet med guidelinen er at højne fagligheden og hurtigere kunne afdække, hvorfor der er modstand mod samvær, for på den måde at kunne arbejde med familien, inden situationen bliver mere kompleks og fastlåst og sikre, at barnet ikke mister kontakten til den ene forælder.

Endelig henvises der i henvendelsen til Rigsrevisionens kritik af lange sagsbehandlingstider. Jeg antager, at denne henvisning vedrører Rigsrevisionens beretning fra februar 2024 om sagsforløb i det familieretlige system, hvor det konkluderes, at Familieretshuset ikke sikrer, at sagsbehandlingstiden står i rimeligt forhold til forløbenes aktive sagsbehandlingstid, samt at Familieretshuset og familieretterne ikke sikrer, at sagsbehandlingstiden på tværs af det familieretlige system er så kort som muligt.

Jeg kan i den anledning oplyse, at jeg har taget både Rigsrevisionens konklusioner og Statsrevisorernes bemærkninger til beretningen til efterretning. Vi har et vedvarende fokus på, hvordan familiernes udfordringer mødes bedst muligt sådan, at der både tages højde for forældrenes behov for afklaring på uenigheder og familiens behov for, at det tilbud, de får fra Familieretshuset, passer til deres behov. Det er naturligt, at der i et forløb er tid uden aktiv sagsbehandling, særligt i lyset af, at det er en del af intentionen med den familieretlige reform, at forældre afprøver forskellige samværsordninger, der skal forbedre deres samarbejde. Ventetiden har således ofte et formål for borgerne.

Med afsæt i Rigsrevisionens anbefalinger er der igangsat et arbejde i Familieretshuset med at skabe klarhed over processerne, så sagerne ikke ligger unødigt stille.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister